

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
દર પાંચ વર્ષે 'મંદિર'નો ઢંઢેરો પિટાય છે!
ને ચૂંટાયા પછી 'રામ'નામનો ઝંડો વિંટાય છે!
કંટાય છે 'હિંદુત્વ' પછી વિકાસના દંભી માર્ગે -
દૂંટાય છે શ્રુવ મતદાતાનો, મત લૂંટાય છે!

દવાજ પંદને
પેસી જાય છે 'સાપ'
'પોલ' જોઈને!
(પોલમાંથી સાપ નિકળ્યા) (લોન-લ્હાણી બંધ - ટૂંક)
એક ઘટના

થયા ચોડીદાર!
જગત જમાગાર -
હવે રાષ્ટ્રના...

હાઈકુ

ચિંતન
પઠતો નાસ્તિ મૂખંતવ જપતો નાસ્તિ પાતકમ્ ।
મૌનિનઃ કલહો નાસ્તિ ભયં નાસ્તિ ચ જગત્ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક સુભાષિત બોધમાંથી લેવામાં આવેલ છે. જે ભણે છે તે મૂર્ખ રહેતો નથી, જે જપ કરે છે તેને પાપ લાગતું નથી, મૌન રહેવાથી કલહ ઉત્પન્ન થતો નથી, જે જાગતો રહે છે તેને ભય રહેતો નથી. વિદ્યા-અભ્યાસ જ્ઞાન-પ્રાપ્તિનું સાધન છે. શિક્ષણ પામનાર વાચન-મનન-ચિંતનથી અભ્યાસી બને છે. મૂર્ખ રહેતો નથી. ઈશ્વર ચિંતન-જપ-તપ-આત્મજ્ઞાન અને માનસિક શાંતિ આપે છે. દુર્વિચાર આવતા નથી. દુષ્ટકર્મો થતાં નથી. 'મૌન' રાખનારને કોઈની સાથે વિવાદ થતો નથી પરિણામે એને કોઈ સાથે કંકાસ થતો નથી. જે માણસ સદાય અગાઉથી બધી શક્યતાઓ, મુશ્કેલીઓ આક્રમણનો આયોજન કરી જીવન પ્રત્યે 'જાગૃત' રહે છે તેને કદી જીવનની આપત્તિઓ - દુઃખોનો ભય રહેતો નથી.

- સુવિચાર**
- વિદ્યાલયના બે મુખ્ય કર્તવ્ય હોવા જોઈએ (૧) આજીવિકા ચલાવવાની યોગ્યતા ઉત્પન્ન કરવી (૨) જીવન નિર્માણ કરવું - મહામણજી
 - જ્ઞાન તો શિક્ષણ દ્વારા પણ પ્રાપ્ત થાય, પરંતુ બુદ્ધિ તો કડવા અનુભવથી જ આવે છે - ડિઝરાયલી
 - સત્યને જાણ્યા પછી એને અમલમાં મૂકી તો સત્ય જાણ્યું સાથેક ગણી શકાય - ડોંગરેજી મહારાજ
 - આજના સમયમાં ગુમાવેલી દરેક શક્તિ ભવિષ્યમાં આવનાર દુર્ભાગ્યને દરવાજા ખોલી આપે છે - નેપોલિયન
 - માણસમાં અહંકાર જેમ જેમ ઓછો થાય તેમ તેમ તેમાં ઈશ્વર વધે છે - જનકલ્યાણ
 - ઈશ્વર આપણા હાથ ભરેલા છે કે નહીં તે નથી જોતો, પરંતુ એ ચોખ્ખા છે કે નહીં એ જુએ છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
 - આજનું ઓપ્થમ : એલચી અને પીપરી મૂળ બેવ સરખા ભાગે ૨-૨ ગ્રામ સવાર સાંજ મધ સાથે ખાવાથી હૃદયશૂળમાં લાભ થાય છે. (સંકલન : દિપક વી. આસાર)

બોધકથા
આજકાલ મોબાઈલ - એપે કદાચ થોડી કોમ્પ્યુટરના સુવિધા આપી હશે પણ એના કરતાં અસંસ્કાર અને અનેક દોષોની ભેટ વધારે આપી છે. તરૂણઅવસ્થાના બાળકોને સમય, આંખો અને વડીલો પ્રત્યેનું મર્યાદાનું ભાન મોબાઈલમાં વ્યસ્ત બાળકોને રહેતું નથી. સ્ટીવ જોબ્સ એપલ કંપનીનો સ્થાપક મોબાઈલ અને અનેક ઈલેક્ટ્રોનિક સાધનોની અદ્યતન ડિઝાઈનો બજારમાં મૂકી છે. સ્ટીવને ઘરે મિત્ર નિક બિલ્ટન એકવાર જમવા ગયા. નીકે જોયું ઘર તદ્દન સરળ હતું એક પણ અદ્યતન સાધન ઘરમાં દેખાયું નહીં. સ્ટીવના બે બાળક ૧૫ વર્ષની પુત્રી અને ૧૨ વર્ષનો પુત્ર ત્યાં પ્લેકાર્ડથી રમતા હતા. નીકે તેમને પૂછ્યું - તમે કયો મોબાઈલ વાપરો છો? નીકની અપેક્ષા હતી કોઈ લેટેસ્ટ મોડલનું નામ સાંભળવા મળશે. પણ બાળકોએ કહ્યું - અમે હજુ મોબાઈલનો ઉપયોગ કરતાં નથી. નીકે આશ્ચર્ય સાથે સ્ટીવ તરફ જોયું - સ્ટીવ કહે - આ ફોન મેં બનાવ્યો છે મને એના જોખમો અને દુરુપયોગની ખબર છે. મારા બાળકો હજુ એના સદુપયોગ સમજે એટલાં સમજદાર નથી. નીકે, સ્ટીવની પીઠ યાબડી કહ્યું તું ખરેખર સારો-સાચો પિતા છો.

બોલારામ એજ્યુકેશન ટ્રસ્ટ દ્વારા સંચાલિત દિલ્હી પબ્લિક સ્કૂલ, ગાંધીનગર ખાતે ૨૫મી જાન્યુઆરીએ 'ક્રાયાંજલિ' રાષ્ટ્રીય કવિ સંમેલનનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમમાં વિશિષ્ટ અતિથિ રૂપે જ્ઞાનપીઠ પુરસ્કાર વિજેતા રઘુવીર ચૌધરી ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. વિખ્યાત હાસ્ય કવિ અહેસાન કુરેશી, વીર રસ કવિ અશોક ચારણ તથા મંચ સચાલન કવિ દિનેશ ભાવરાજીએ કર્યું હતું.

અન્ય રાષ્ટ્રીય કવિઓમાં ડૉ. અંજના સંધીર, ઋષિપાલ ધીમાન, મનોજ મોર્ધ, અશ્વિની પાંડે, વિજય તિવારી તથા આપણા ગાંધીનગરના કવિ ઈશ્વરસિંહ ચૌહાણ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા... કાર્યક્રમનો આરંભ રાષ્ટ્રગાન સાથે થયો હતો... અને મહેમાનોનું સ્મૃતિચિહ્ન આપી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ટ્રસ્ટ દ્વારા જ સંચાલિત 'વિશિષ્ટ બાળકો'ના અભ્યાસની સંભાળ રાખતું 'સારાંશ કાઉન્સેશન'ના જ વિશિષ્ટ બાળકોએ મહેમાનોનું સ્મૃતિચિહ્ન આપી સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યારબાદ ટ્રસ્ટી અપૂર્વ ગોયન્કાએ કાર્યક્રમમાં ઉપસ્થિત કવિઓ તથા છાત્રો અને વાલીગનું સ્વાગત કર્યું હતું. મુખ્ય અતિથિ રઘુવીર ચૌધરીએ પ્રાસંગિક ઉદ્બોધનમાં હિન્દી

'આપ અગર ગાડી સે ઉતરેંગે, ઓર મેરે સાથ ચાય પીયેંગે તો હી મેં આપકે પ્રશ્ન કા સહી ઉત્તર દુંગા' આશિષે ટેમ્પો ટ્રાવેલરમાંથી સરનામું પુછી રહેલા માણસને કહ્યું. વાચકને થશે કે આવો સંવાદ વળી ક્યાં? ક્યારે? કોની વચ્ચે થયો હશે? અને એમાં વળી મહત્વનું શું છે? પહેલી નજરે સાચી લાગતી વાતના જવાબમાં જરાયે મોણ નાખ્યા વિના કહેવાનું કે 'અતિથિ દેવો ભવ.' 'ના માત્ર નારા લગાવવાની વાત નથી પરંતુ આ સૂત્રને જીવવાની વાત છે અહીં.' આંગણે આવેલા અતિથિને એવી અનુભૂતિ થાય કે વાસ્તવમાં તેઓ જ્યાં પધાર્યા છે તે ભૂમિ અને તે પ્રદેશના લોકોના હૈયામાં આતિથ્ય ભાવના જીવંત છે. ઘટના મહેસાણા જિલ્લાના બહુચરાજી તાલુકામાં આવેલા મોઢેરા સૂર્યમંદિરમાં તાજેતરમાં યોજાયેલા ઉત્તરાર્ધ ઉત્સવ-૨૦૧૭ની છે. મોઢેરામાં આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે સુપ્રસિદ્ધ છે અને નૃત્ય સાધકો પ્રતિવર્ષ એની પ્રતિક્ષા કરતા હોય છે. પ્રાચીન ભારતમાં ભવ્ય સ્થાપત્યકલા અને અદ્વિતિય મંદિરોમાં મંડપમાં સૂર્યદેવની પૂજા-અર્ચના માટે શાસ્ત્રીય નૃત્યનો નગર ઉત્સવ ઉજવાતો હતો. રાજ્ય સરકાર દ્વારા સૂર્યદેવની ઉપાસના માટે સુપ્રસિદ્ધ મહેસાણા જિલ્લાના બહુચરાજી તાલુકાના મોઢેરા સૂર્યમંદિરમાં - સભામંડપમાં ૧૯૮૨ માં ઉત્તરાર્ધ શાસ્ત્રીય નૃત્ય મહોત્સવ ઉજવાય છે. લોકોમાં શિલ્પ-સ્થાપત્ય - સંસ્કૃતિ અને કલા જીવંત રહે - લોકો એમાં સહભાગી થાય એવા ઉદ્દેશ સાથે શરૂ કરાયેલા આ ઉત્સવમાં દેશ-વિદેશના સુપ્રસિદ્ધ કલા ગુરુઓ અને યુવાન તંજરથી નૃત્યકારો એમની નૃત્ય સાધના પ્રસ્તુત કરે છે. દર વર્ષે ઉત્તરાર્ધ પછીના થોડા દિવસોમાં ઉત્તરાર્ધ ઉત્સવ ઉજવાય છે. મોઢેરા એક સમયે મોઢે બ્રાહ્મણોનું મૂળ સ્થાન હતું. આ સ્થળ એક

એક શામ - કવિતા, રાષ્ટ્ર ઓર હાસ્ય કે તામ

કવિ સંમેલનનું આયોજન અંગ્રેજી માધ્યમની શાળા દ્વારા કરવામાં આવ્યું તે નવતર પ્રયોગને સીમાચિહ્ન રુપ ગણાવ્યો હતો. વિશેષમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે 'લખવું એ જ જીવન છે...' એ ધ્યેય સાથે મારી સર્જનાયાત્રા ચાલતી રહી છે...

મંચ સંચાલન કરતા દિનેશ ભાવરાજીએ કહ્યું કે - આ કવિતાનો મંચ છે, કવિતા આંખમાં આંખ મેળવીને કરવામાં આવે છે અને શિક્ષક એટલે મહાન હોય છે કારણ કે તે જે હોય છે, તે જ બતાવે છે... કાર્યક્રમની ઝાંખી આપ સમક્ષ મૂકવાનો પ્રયત્ન કરું છું.

NRI શ્રીમતી અંજના સંધીરે કાવ્યપાટનો આરંભ કરતા કહ્યું કે - "ખ્યાલ ઉસકા હર એક લખ્કા મન મેં રહતા હૈ, વો શમા બન કે મેરે અંજુમન મેં રહતા હૈ કબી દિમાક મેં રહતા હૈ ખ્યાલ કી માનિંદ કબી વો ચાંદ કી સૂરત ગગન મેં રહતા હૈ વો બહ રહા હૈ મેરે જિસ્મ મેં લહુ બનકર વો આગ બન કે મેરે તન બદન મેં રહતા હૈ મે તેરે પાસ હું, પરદેશ મેં હું, મુશ બી હું મગર ખ્યાલ તો હરદમ વતન મેં રહતા હૈ" ત્યારબાદ ગાંધીનગરની ઈડી ઉડાડવા માટે વીરરસ કવિ અશોક

ચારણ (જયપુર) મંચ પર શબ્દરૂપી બાણ છોડવા આવ્યા... તેમણે શરુઆતમાં જ ભારતની પરિભાષા આપતા તીખા અંદાજમાં જણાવ્યું હતું કે... અપને ડોલર કી શક્તિ પર ચલતા હોગા અમેરિકા અપને આવિશ્કરો કી શક્તિ પર ચલતા હોંગે જાપાની અપને ઘટીયા ઉત્પાદો કી શક્તિ પર ચલતા હોગા ચાઈના અપને આતંકવાદ કી શક્તિ પર ચલતા હોગા પાર્કિસ્તાન અપને બંદૂકો કી નાલો કી શક્તિ પર ચલતે હોંગે ઈરાન - ઈરાક પર દુનિયા મે અકેલા મુલક હે મેરા ભારત જો અપને સંસ્કારો ઓર સંસ્કૃતિ પર ચલતા હૈ

કિસ કો બોલે ક્યાં બોલે કિતના બોલે ઓર કબ બોલે નહીં સભા કોઈ શ્રોતા સબ વક્તા હૈ સબ બોલે ઈસીલીયે મેં ચીપ રહા હું શાયદ થોડા ધ્યાન મિલે અગ્નિવંશ કે શબ્દો કો શાયદ થોડા સન્માન મીલે મેરી કવિતા મેં અલ્હડતા, ફુહડતા ઝોર શ્રુંગાર નહીં નહી શબ્દ કી માદકતા હૈ કોઈ રાગ મહલાર નહીં મેં તો કેવળ શાપ કહુંગા મુઝે મિલે વરદાન નહીં

મે કોષિત હોકર ગાતા ભારત કે સન્માન કો... અને સમાજનો સળગતો પ્રશ્ન આરક્ષણ - અનામત ઉપર પણ અશોક ચારણ તીખી પ્રતિક્રિયા વગર ન રહી શક્યા... હરી હો ગઈ ઝમીં બતાઓ તો ફિર કયુ બાદલ બરસ રહા ચપરાસી બનને કી ખાતીર મેરીટ વાલા તરસ રહા સુરદાસ કે પદ ઘાયલ હૈ, ધૂલ જમી હે છંદો પર ભારત કી તરુણાઈ બટકી આરક્ષણ કે ફંદો ફર કયો રાતો કે ઘોર તિમિર કો જબરન ભોર બનાતો હો આરક્ષણ દેકર કમજારો કો કમજોર બનાતો હો અબ વિકાસ કે લિય પાટ દો આરક્ષણ કી ખાઈ કો કાબિલ હોગા વો છૂ લેગા સુરજ કી ઊંચાઈ કો વીર રસમાં તબળોળ બનેલા દર્શકોને હાસ્યરસમાં પલોટવા માટે છેલ્લે એહસાન કુરેશી તેમના લાક્ષણિક લહેકા સાથેના અંદાજમાં કાવ્ય પંક્તિ સંભળાવતા નજરે પડ્યા...

- ફાંસી પે ચડતે હુએ કેદી સે જજ સાહબ ને કહા અપની આખરી ઈચ્છા બતાઈએ...
- કેદી બોલા મેરે બદલે આપ હી લટક જાઈએ...
- ગ્રાહક ચિલ્લાયા કમાલ હો ગયા કમાલ હો ગયા સાબુને સે લુંગી ધોયા રૂમાલ હો ગયા દુકાનકાર બોલા વર્થ કે આંસુ મત બહા જા તું ભી ઉસી સાબુને સે નહા...

અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર

હે જી તારા આંગળીયા પુછીને જો કોઈ આવે રે... આવકારો મીઠો આપજે

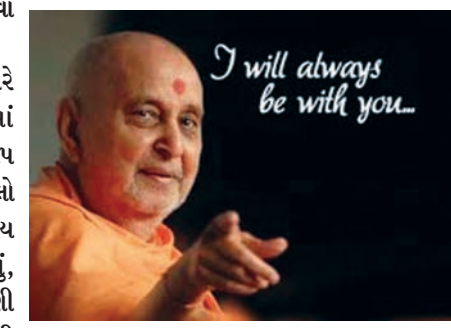
સમયે સૂર્યપૂજકોનું મુખ્ય સ્થાન ગણાતું હતું. સ્કંદ પુરાણ અને બ્રાહ્મપુરાણમાં મોઢેરાનો ઉલ્લેખ ધર્મારણ્ય તરીકે કરાયો છે. મહેસાણાથી ૨૫ કિમી દૂર આવેલા આ સ્થળે મોઢે બ્રાહ્મણોના કુળદેવી મોઢેશ્વરી માતાનું મંદિર પણ છે. અહીંનું સૂર્યમંદિર સોલંકી રાજાઓની ભેટ છે. સૂર્યમંદિરના ગર્ભગૃહની ભીંતમાં સંવત ૧૦૮૩ નો શિલાલેખ છે. એવું માનવામાં આવે છે કે ઈ.સ. ૧૦૨૭માં આ મંદિર બંધાયું હશે. સૂર્યમંદિર ગર્ભગૃહ - રંગમંડપ - ગૃહ મંડપ સાથે શિખર વગર ઊભું છે. ત્રણે પરિસરની કુલ લંબાઈ ૧૪૫ ફુટ છે. અહીં ૧૬૬ ફુટ લાંબો અને ૨૦ ફુટ પહોળો સૂર્યકુંડ છે, જે કલાત્મક કોતરણીથી સુશોભિત છે. સૂર્યમંદિરની સામે જ રંગમંડપ છે જે બેનમૂન શિલ્પકામથી શોભે છે. ઉત્તરાર્ધ મહોત્સવ બે દિવસ માટે યોજાય છે. ત્યારે અહીં શિલ્પકલા અને નૃત્યકલાનો અદ્ભુત સંગમ જોવા મળે છે. એક નોખી-અનોખી સાંસ્કૃતિક ચેતના આ સમયે અહીં ધબકે છે અને સ્થાપત્ય કલા તથા નૃત્ય કલાના આ પર્વને દેશ-વિદેશથી આવેલા રસિકજનો માણે છે. કલાકારો ઉત્સાહથી નૃત્ય પ્રસ્તુત કરે છે અને દર્શકો એમને બિરદાવે છે. આ મંદિરની વિશેષતા એ છે કે સૂર્યમંદિરમાં સૂર્યનું પહેલું કિરણ પડે છે અને તેનું પ્રતિબિંબ સામે આવેલા કુંડમાં નિહાળી શકાય છે. અભ્યાસ તો એવું પણ કહે છે કે મહેસાણા જિલ્લામાં મોઢેરા ઉપરાંત ભાયલ સ્વામી સૂર્યમંદિર, નુગરનું સૂર્યમંદિર, પીલુદરાનું સૂર્યમંદિર, બેરાલુનું સૂર્યમંદિર, કોણાર્કદવાડા અને આસોડાનું સૂર્યમંદિર પણ આવેલા છે. તાજેતરમાં અહીં શાસ્ત્રીય નૃત્ય મહોત્સવ - ઉત્તરાર્ધ મહોત્સવ ૨૦૧૭નું આયોજન કરાયું હતું. ૨૮-૨૯ જાન્યુઆરી દરમિયાન આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ પ્રાપ્ત શાસ્ત્રીય નૃત્યકારોએ એમની નૃત્ય સાધના પ્રસ્તુત

કરી હતી. રાજ્યના નૃત્ય સાધનાના ચાહકોએ બે દિવસ માટે યોજાયેલા આ નૃત્ય મહોત્સવને માણ્યો હતો અને કલાકારોની નૃત્ય સાધનાને બિરદાવી હતી. વડોદરાથી આવા જ કલા પારમ્પુ પ્રેમીઓ આશીષ અને મેઘના કાર્યક્રમને માણવા નીકળ્યા હતા. મોઢેરા પહોંચવાને થોડીવાર હતી ત્યારે મોટપ ગામના ચાર રસ્તા પાસે એમણે ચા-નાસ્તો કરવા માટે પોતાની કાર થોભાવી હતી. ગરમાગરમ મેથીના ગોટાનો સ્વાદ લીધા બાદ તેઓ ગાડી પાસે ઊભા રહીને ચા પી રહ્યા હતા ત્યાં એક ટેમ્પો ટ્રાવેલર આવીને ઊભી રહ્યું. આગળ બેઠેલા એક વ્યક્તિએ ભાંગી-તુટી હિન્દી ભાષામાં આશીષને પુછ્યું કે 'મોઢેરા જાને કે લીયે યહી રાસતા હૈ?' જવાબમાં આશીષે પેલા માણસને લેખના આરંભે લખેલું વાક્ય કહ્યું? પેલો સમજ્યો નહીં એટલે ફરી પુછ્યું કે અમે કલાકારો છીએ અને મોઢેરા ડાન્સ ફેસ્ટિવલમાં જતું છે, રસ્તો બતાવો... દરમિયાન આશિષ તો ચાની લારીવાળા કાકા સુધી પહોંચી ગયો અને તાત્કાલિક ૮-૧૦ કપ ચા બનાવવાનું કહ્યું... એની પત્ની મેઘનાએ પેલા ભાઈ સાથે વાત લંબાવી એને સમજાવ્યા કે, 'આ રસ્તો જ મોઢેરા જશે - તમે સાવ નજીક છો પરંતુ તમે કલાકાર છો - બીજા રાજ્યમાંથી આવ્યા છો - અમારે આંગણે અતિથિ છો તો પાંચ મિનિટ ઉભા રહો અને ચા પીને જાવો...' કલાકારો રાજી થયા. ગુજરાતીઓના આતિથ્યથી અને ચા-પીને

મોઢેરા જવા આનંદ સાથે રવાના થયા. આશીષ અને મેઘના પણ કલાના ચાહક તરીકે પોતાની જવાબદારી નિભાવવાના આનંદ સાથે પહોંચ્યા મોઢેરા. સાવ નાની ઘટના છે પરંતુ એમાં આપણી આતિથ્ય ભાવના અને કલાના ચાહકોની કલાકારો માટેની પ્રીતિ વ્યક્ત થાય છે. બહારના રાજ્યો કે દેશમાંથી આવતા લોકોને સ્થાનિક લોકોના જાતજાતના અનુભવો થતા હોય છે. આવા સમયે સ્થાનિક લોકો જયારે ઉલ્લાસમય - ઉમંગકાપૂર્ણ પ્રતિસાદ આપે - અતિથિ સત્કારની ભાવના વ્યક્ત કરે ત્યારે આવનાર અતિથિ આનંદિત થાય છે. ગુજરાતની અને ભારતની પરંપરા રહી છે કે આંગણે આવેલા અતિથિને આપણે પ્રેમના - લાગણીના તાંતણે બાંધીએ છીએ. પરિણામે આપણી ભૂમિના - માણસાઈના ગૌરવની એમને અનુભૂતિ થાય છે. માત્ર સરનામું પુછવા જેવી વાતમાં અતિથિને ચા પીવડાવવી એ ઘટના નાની છે પણ એમાં સામાયેલી આતિથ્ય ભાવના ગુજરાતના ગૌરવને વ્યક્તિત્વના ગૌરવને અભિવ્યક્ત કરે છે. કલાના ચાહકો દ્વારા કે સામાન્ય માણસો દ્વારા જયારે જયારે આવી સંવેદના વ્યક્ત થાય ત્યારે આતિથ્યના અજવાળા રેલાય છે. તેજપુંજ : હે જી તારા આંગળીયા પુછીને જો કોઈ આવે રે આવકારો મીઠો આપજે - કવિ કાગ

અહીં જે કોઈ આવે તે સૌનું ભલું થાય

(ગતકંથી ચાલુ) સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૮ માં એડિસન ખાતે અમેરિકાના વિખ્યાત વર્તમાનપત્ર 'ફિલારેસ્ટ્રિયા ઈન્કવાયરર' ના તંત્રી અને પુલિત્સર પુરસ્કાર વિજેતા શ્રી રોનાલ્ડ પટેલ, પ્રમુખ સ્વામી મહારાજનો ઈન્ટરવ્યુ લઈ રહ્યા હતા. હૃદયની બાયપાસ સર્જરી કરાવ્યા બાદ સ્વામીશ્રીના અનુભવોને પકડવા તેઓ મથી રહ્યા હતા. રોનાલ્ડે પૂછ્યું કે: "આપ જયારે બાયપાસ સર્જરી પછી ભાનમાં આવ્યા અને આપને ભાન થયું કે આપ પૃથ્વી પર છો ત્યારે આપને સૌથી પહેલો વિચાર કયો સ્ફુર્યો હતો?" પળનાય વિલંબ વિના સ્વામીશ્રીએ કહ્યું, "ભગવાનનો" રોનાલ્ડે એ ઝીણી આંખો કરી સ્વામીશ્રીને નીરખતાં ફરી સવાલ કર્યો, "સર્જરી બાદ ભાનમાં આવ્યા ત્યારે આપને એવો ખેદ ન થયો કે હું અહીં પાછો આવ્યો પરંતુ ભગવાન પાસે પહોંચી ન શક્યો?" ના, ભગવાન અખંડ સાથે. જ છે. સ્વામીશ્રીએ એકદમ ત્વરાથી અને સહજતાથી ઉત્તર આપ્યો. તા. ૧૬-૮-૨૦૦૬ ના રોજ વડોદરામાં દર્શને આવેલા બિહારના અને હવે ગુજરાતના આઈજીપી ને સ્વામીશ્રીએ કહ્યું હતું, "જે સાચું બોલે છે એમાં ભગવાન રાજી છે જ. અંતરમાં કોઈ માટે રાગ કે દ્વેષ નથી, પણ સાચું હોય ત્યાં કહેવું પડે. એમાં તકલીફ આવે, પણ એમાં ભગવાન રાજી છે." તા. ૪-૯-૧૯૯૯ ના રોજ સ્વામીશ્રી ઈઝરાયલમાં જેરુસલેમ પધાર્યા હતા. અહીં ઈસુ ખ્રિસ્તના જન્મસ્થાન પર તથા વેઈલીંગ વોલ તરીકે પ્રસિદ્ધ યહુદીઓના વિખ્યાત તીર્થમાં તેઓ પધાર્યા. જગતભરના યહુદીઓ વેઈલીંગ વોલ પાસે પ્રાર્થના કરવા આવે છે. સ્વામીશ્રી એ પણ પ્રાર્થના કરી, "અહીં જે કોઈ આવે તે સૌનું ભલું થાય." નિસ્વાર્થ ભાવે બીજાનાં ભલા માટે, બીજાનાં હિત માટે અનેક કષ્ટો વેઠતા સ્વામીશ્રીએ પોતાની જાતને પણ વિસારી દીધી હતી. સ્વામીશ્રીની બાયપાસ સર્જરી કરનારા વિશ્વવિખ્યાત

હાર્ટ સર્જન ડૉ. સુભ્રમણ્યમે ઉદ્બોધન કરતાં જણાવ્યું, "જુલાઈ ૭ ૧૯૯૮ ના દિવસે લેનોક્સ હિલ હોસ્પિટલમાં મારા ઓપરેશન થિયેટરમાં મને લાગતું હતું કે ભગવાન સ્વામિનારાયણ અવતર્યા હતા. બાયપાસ સર્જરી પછી હું સ્વામીશ્રીની મુલાકાતે રોજ જ ત્યારે મને લાગતું કે એમનાં દર્શને જાઉં છું. એ ભગવાનનાં દર્શને જાઉં છું, એમની પાસે દરરોજ જ ત્યાં લાગતું કે હું પવિત્ર થઈ રહ્યો છું." અમેરિકામાં તા. ૧૮-૭-૧૯૯૬ ના રોજ કલાસમાં એક સક્રિય સત્સંગી યુવક સ્વામીશ્રીનાં દર્શને આવ્યો. તે પગે લાગીને કહે, "બાપા! ગયે વખતે આપે મારે માથે હાથ મૂક્યો ત્યારથી મારો ક્રોધ ગયો! નહીં માંસ, નહીં ચિકન, આ જન્મે તો હું નાસ્તિક મરત જ નહીં, પણ બધો આપનો જાદુ છે..." સ્વામીશ્રીને પ્રશ્ન પૂછ્યો હતો કે ઠાકોરજીના દર્શન કરતી વખતે આપ શી પ્રાર્થના કરો છો? સ્વામીશ્રીનો સહજ પ્રત્યુત્તર હતો, "આપણે વળી બીજા શી પ્રાર્થના હોય? બધા સુખી થાય, કોઈને કાંઈ દુઃખ ન રહે, ભજન - ભકિત કરે અને સૌના દેશકાળ સારા થાય." સતત અને અવિરત પરહિત માટે જ જેમની નસોમાં લોહી દોડતું હતું એ મહાનુભાવ દેહાતીત હતા. જે દેહભાવથી પર હોય તે જ બીજાની સર્વોત્તમ પરવા કરી શકતા હતા. તેઓ વિચારી શકતા, તે જ ઉચ્ચારી શકતા ને તે જ આચરી શકતા. બીજાના સુખમાં આપણું સુખ છે. બીજાના ઉલ્કર્ષમાં આપણો ઉલ્કર્ષ છે. (સંપૂર્ણ) મિસરી - "નમ્ર સરળ, સહજ અને પારદર્શક વ્યક્તિત્વ કેળવવું અઘરું છે -અશક્ય નથી." (પ્રમુખ સ્વામીશ્રી)

અદબ-પલાંઠી મોં પર આંગળી ડો. સંતોષ દેવકર

વિચારચાત્રા ડો. જય ઓઝા